

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à
Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Sanctissimo Ac Beatissimo Patri Et D. N. Clementi VIII. Pontifici Maximo
Cæsar Baronivs S.R.E. Presb. Cardinalis Tit. SS. Martyrvm Nerei Et Achillei
Sempiternam felicitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

SANCTISSIMO AC
BEATISSIMO PATRI
ET D. N. CLEMENTI VIII. PON-
TIFICI MAXIMO

CÆSAR BARONIVS S. R. E. PRESB. CARDI-
NALIS TIT. SS. MARTYRVM NEREI ET ACHILLEI
Sempiternam felicitatem.

ON eadem celeritate, Beatissime Pater, qua cœptus est cudi, octauum Annalium tomum prosequi licuit & absolueret: etenim quæ vel cogitare nec potuissem, impedimenta intercessere. Siquidem importuno repente excitati clasico, è prelio ad prælium euocati vna cum sacro Collegio longè diuersas ab instituto subire curas coacti sumus ex imminente bello, quod dissimulari, aut euitari non potuit: legitima enim præcedente causa non modo iustum, sed & necessarium iudicatum fuit: quod & sanctificatum, sacerdotibusque tubis, more maiorum^b indictum est, cum in sacro illo Quirinali Patrum confesso, quot sunt ea de re dictæ sententiæ, tot audite sunt tubæ, immo tonitrus atque vibrata cœlitus fulmina; in promptu omnes habentes (quod monet Apostolus) omnem vlcisci inobedientiam.

Quis vniquam ex nobis æquo animo passurus esset, antequam Petri hæreditatem inuadi? Renuit penitus Naboth^a paternam tradere hæreditatem Regi, eam æqua licet compensatione poscenti, dicens: Propitius sit mihi Deus, ne dem hæreditatem patrum meorum tibi, eligens lapidib. magis obrui quam pecunijs. Quod egregiè factum meruit sanctorum Patrum præconijs celebrari; quin & S. Ambrosius^c voluit illud etiam imitari, cum in Romanum Imperatorem Ecclesiam inuadentem, ita est sacerdotali libertate locutus: Absit à me, vt tradam Patrum hæreditatem, hoc est, hæreditatem Dionysij, qui in exilio in causa fidei defunctus est, & hæreditatem Eustorgij confessoris, hæreditatem Miroclis & omnium retro Episcoporum. Respondi quod sacerdotis est: quod Imperatoris est, faciat Imperator, paratus nimirum & ipse pati, quod Naboth, si faceret ille, quod Achab.

At quomodo non magis solers ac promptus vindex deberet exurgere (vt fecit) Petri successor Christi Vicarius, vt Christi simul & Petri atq; omnium prædecessorum Pontificum, antiquitus oblatam, recēs ablatam vdicaret hæreditatem? Quomodo non vel eiusdem Petri accenderetur exemplo, qui non ob occupatum amplissimum patrimonium, sed ob nummulos quosdam de vendito agro fraude retentos, in Ananiam^f atq; Saphiram seuerus vltro exurgēs, eisdem mox quot verbis, tot vlticib. iaculis confossis, mortuos prostravit in terram?

Exurrexit ipsa Sanctitas tua, vt debuit, duplicibus potens armis, quib. tamen terrorem incuteret potius quam feriret, non sanguinif. sed salutem sitiens animarum, debellare tantū studens iniquitatem, subigere culpam, superare peccatum, atque fugare discordiam, vindicare verò iustitiam, eamq; solutis compedibus reddere liberam, vt suum vnicuique liberè redderet. Quod vt præstaret, omnem in primis fiduciam in Ecclesiæ precib. atque lacrymis collocauit, probè sciens, sanctos* per fidem vicisse regna, armorū verò, si sola sint, inutilem esse vsū, nec fatis digna quib. victoria adscribatur: nam & apud antiquos Romanos illud loco prouerbij esse vsurpatum, auctor est Varro^b: Romani sedendo vincunt. apud Christianos verò illa frequentiori vsu recepta parcemia: Ecclesia lacrymis superat aduersarios, secundum illud Apostoli^c Cum infirmor, tunc fortior sum. in quam sententiam idem dicit^d: Arma militiæ nostræ non sunt carnalia, sed Deo potentia ad destructionem munitionum. quòd planè euenta, quæ vidimus, perspicuè declararunt.

Accidit quasi miraculum à Deo (his libenter vtat diuinæ Scripturæ^e verbis) vt Ferraria, ferrea plane ciuitas sine ferro fuerit expugnata, ipso totum id agente, qui dixit^f: Ego ante te ibo, gloriosos terræ humiliabo, portas areas conterā, vectes ferreos confringam. vt planè idem qui Petro^g aperuit portam ferream, Ferrariæ portam Petri patefecerit successori. Grande opus, ac planè diuinum, secundum Dauidicū illud^h: Quis, inquit, deducet me in ciuitatem inuinitam? Nonne tu Deus? cuius facti magnitudine superatus, mentis quodam excessu præ admiratione captus, cum admirante Propheta clamare compellorⁱ: Quis audiuit vnumquam tale? Quis vidit huic simile? antequam veniret partus eius, peperit masculum. cum videlicet nullis præcedentib. doloribus partus, quibus in bello ex cædibus, rapinis, incendijs, alijsq; innumeris malis vix tandem pari victoria consuevit: admirabili Dei manu obstetricante^k, eadem læta atq; iucunda omniq; ex parte perfecta sit parta victoria; adeo vt etiam qui visus est vinci vicerit, & de superata à se iniustitia, summa gloria triumpharit.

Sed quid amplius? (excuset si longius exultans nescia freni excurrit oratio) quasi tanta hæc parua atque exigua essent, idem benignus Dominus, qui (vt ait Apostolus^l) multiplicat semen nostrum, & auget incrementa frugum iustitiæ nostræ, ex copiosè fusa ab Ecclesia lachrymarum semente (secundum illud Dauidicum^m: Qui seminat in lachrymis in exultatione metet) auxit mirū in modum, eodem anno, publicæ prouentus hilaritatis, cum lauit que aceros frugū lætitiæ, tum ob multiplices aduersus Turcas obtentas victorias, tum etiam ob maximum donum illud quod optari tantum, sperari vixⁿ: idem aliquando potuisset, cum sancita est pax perpetua inter Christianos potentissimos Reges, mortali atque implacabili odio inter se hæc. nus dimicantes, quo nomine iuges sunt Deo ab vniuerso Christiano Orbe gratiæ persoluendæ.

Sed habentiam oratio coërcenda, atque tandem, serò licet, eò vnde digressa est, reuocanda, ad excusationem videlicet de tardiori editione octauæ huius Annalium Tomi, non tam tui causā institutam, qui omnia melius nosti, quam eorum qui me debitorem meo scripto conueniunt, quo promiserim, annis singulis singulos tomos edere. Iustam meam excusationem ipsi accipiant; auctam supplicij rogatione verbis Euangelici debitoris dicentis^o: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi. De his verò quæ tuæ debeo Sanctitati, quòd adeo

magna

^a Heb. 11.

^b Varro de re rust.

^c 2. Cor. 12

^d 2. Cor. 12

^e Job. 14.

^f Isai. 45.

^g Act. 12.

^h Psal. 129.

ⁱ Isai. 66.

^k Job. 26.

^l 2. Cor. 9.

^m Psal. 125.

^o Matt. 18.

magna sint, ut nulla spes sit quouis tempore, vel quibusuis officijs à me posse dis-
solui, venia mihi prorsus roganda est; ita tamen, ut signum aliquod memoris &
grati animi sit interdum præstandum.

Cuius rei gratia, ob recens in me collatum honorificum Bibliothecarij A-
postolice sedis munus, ei cõgruum donum offero, Liberum scilicet, veluti fru-
ctum perceptum ex latifundio, quod excolendum accepi, primitias ^{Num. 51} ipsas de-
bitas sacerdoti, qui eas primum offerat Deo omnium bonorum auctori, deinde
verò in suum conuertat usum, parans ex ijs laudissimam sibi mensam, ex tebus
præclare gestis sanctissimorum prædecessorum Pontificum, præsertim verò
eius qui in limine primus occurrit, Magni Gregorij, atque Martini prærogati-
ua martyrij ter Maximi nuncupandi, quib. valescens epuleris opiparè & de reli-
quijs disperciendis in populos cumules Apostolicos cophinos fragmentorum.

Accipiat igitur Sanctitas tua à me oblatum, Clemens Octauus, Octauo anno
tui Pontificatus, Octauum hunc Annalium tomum eodem mystico numero,
ita Deo disponente, tertium repetito feliciter consignatum. Repende Aposto-
licam benedictionem: qua roboratus reliquos etiam tomos annis singulis pro
numero reliquarum annorum longæ uæ tuæ excrecentis ætatis possim absol-
uere, & Sanctitati tuæ pari numero, tributis ratione persoluere. Vale Beatif-
sime Pater, teque Deus vniuersæ Ecclesiæ sęmper profuturum conferuet.

